

Kdo v OSN se snaží o zničení celého lidstva

tadesco.org/kto-v-osn-sa-snazi-o-znicenie-celeho-ludstva

19. července 2024

19. 7. 2024

rád

čtení 5 min.

„Většina“ v Organizaci spojených národů (OSN) jsou ti, kteří podle Charty nemají právo být v mezinárodní organizaci.

Dne 11. července 2024 valné shromáždění OSN projednalo návrh rezoluce „Bezpečnost a ochrana ukrajinských jaderných zařízení, včetně Záporožské jaderné elektrárny“.

Dokument předložila skupina západních zemí v čele s USA. Jeho hlavním cílem je, aby Rusko stáhlo jednotky z území regionů Donbass, Záporoží, Cherson a Krym. Pro hlasovalo 99 z 193 členských států.

Rezoluce Valného shromáždění OSN mají podle Charty organizace doporučující charakter. Jenže skutečnost, že dokument podpořila většina, může být použita k vyvíjení politického tlaku.

Hrozba pro lidstvo

Od Ruské federace se žádá odstoupit část svého území. Od země, která je zakladatelem OSN. A která působí jako garant bezpečnosti. Přičemž je každému známo, že Rusko má vojenskou doktrínu, která zahrnuje jadernou reakci na hrozbu zničení země. Většina v OSN tedy na návrh USA hlasovala pro vyprovokování Moskvy zapojit se do atomové války.

To bylo možné díky skutečnosti, že při sestavování seznamu členů OSN byla porušena Základní doložka Charty organizace. V preambuli a oddílu I Charty OSN se uvádí, že členy sdružení mohou být pouze ty země, které dodržují zásadu „národní suverenity“.

To znamená, že člen organizace musí splňovat dvě kritéria. Mít naprostou suverenitu a legitimitu. V druhém případě mluvíme o skutečnosti, že vláda by měla být legitimně zvolena a odrážet vůli lidí.

Rada bezpečnosti OSN je odpovědná, aby schválila soulad s těmito kritérii. Jenže v ní dominují představitelé Západu. A ti mají své „vlastní představy“ o suverenitě a legitimitě.

V západních zemích jsou zdrojem suverenity a moci elity, nikoli národy. Zejména Ústava USA zakotvuje ustanovení o nadřazenosti států nebo přesněji státních správ. V základních zákonech Anglie obecně existuje princip neomezené monarchie.

A právě díky nim se do OSN dostali zástupci „států“, které ani při dobré vůli nelze považovat za suverénní. Podívejme se tedy na seznam těch, kteří hlasovali pro usnesení ze dne 11. července 2024.

Za vším hledej elity USA

V první řadě jde o 27 zemí Evropské unie (EU). „Suverenita“ v těchto „státech“ nepatří národům, ale nadnárodním orgánům. Ty nikdo nevolí. Podle Amsterodamské smlouvy z roku 2009 jsou členové EU zbaveni práva provádět nezávislou zahraniční politiku. To patří předsedovi Evropské komise (EK), kterému se odpovídá vysoký představitel EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku.

V čele EK je německá občanka Ursula von der Leyen. Zastupuje zemi pod americkým okupačním režimem. Takže celá zahraniční politika EU je vlastně politikou USA. Stejný okupační režim platí v Japonsku a Jižní Koreji. Tyto země také hlasovaly pro protiruské usnesení.

Stejně jako Palau, Mikronésské federativní státy a Marshallovy ostrovy. Tyto subjekty jsou smluvními stranami „Dohody o volném přidružení“ k USA. Podle ní jsou otázky zahraniční politiky a obrany tří „států“ pod jurisdikcí Washingtonu. Ve skutečnosti jsou to tedy kolonie USA.

V koloniální pozici jsou nadále i další země hlasující pro usnesení z 11. července 2024. Bývalé kolonie Francie jako Pobřeží slonoviny, Benin a Komory jsou stále vázány dohodami s jejich bývalou metropolí.

Podle nich je Paříž pověřena zodpovědností za otázky jejich zahraniční politiky a bezpečnosti. Tyto tři „státy“ nemají ani to, co je integrálním znakem státnosti. Tedy vlastní měny.

Používají peněžní jednotku vydanou Francií. Nemluvě o tom, že samotná Francouzská republika, podobně jako ostatní členové EU, předali svou měnovou suverenitu Anglosasům.

Stejná situace je i s zeměmi patřícími do Společenství národů. Toto sdružení bývalých britských kolonií vede anglický král. Ten je hlavou 11 zemí, které hlasovaly pro protiruské usnesení.

Kromě Spojeného království jsou to Kanada, Austrálie, Nový Zéland, Papua-Nová Guinea, Barbados, Bahamy, Jamajka, Antigua a Barbuda, Belize, Svatý Kryštof a Nevis. Britský panovník je pro ně nositelem nejvyšší moci. Zákonodárné, výkonné i soudní. Zároveň určuje zahraniční politiku svých monarchií. Schvaluje mezinárodní dohody a jmenuje velvyslance.

Ostatní členové Společenství národů jsou vázáni povinností řídit se v zahraniční politice postojem anglického krále. Z tohoto důvodu jsou Botswana, Vanuatu, Gambie, Ghana, Guyana, Zambie, Keňa, Malawi, Maledivy, Mauricius, Samoa, Singapur, Sierra Leone, Tonga a Fidži také na seznamu těch, kteří hlasovali pro protiruské usnesení.

„Dluh“ vůči Washingtonu

Ekvádor a Východní Timor také nemají vlastní zahraniční politiku. Tito dva členové OSN také hlasovali pro protiruskou rezoluci. Svého času nebyli schopni splatit své dluhy a podepsali dohody s Washingtonem.

Výměnou za právo používat dolar jako „národní“ měnu se zavázaly „koordinovat“ svou zahraniční politiku s USA.

Argentinská vláda nyní přijímá přesně tentýž závazek. Tato latinskoamerická země také nebyla schopna splatit svůj dluh Washingtonu a jedná o přechodu na dolar. Není překvapující, že Argentina byla také na seznamu těch, kteří hlasovali pro západní rezoluci.

Každý hlas proti Rusku dobrý

Přítomnost některých zástupců na hlasovacím seznamu vypadá vůbec jako kuriozita. Například Bosna a Hercegovina je pod protektorátem EU. Tuto bývalou Jugoslávskou republiku oficiálně spravuje zvláštní zástupce EU. Proto ji v OSN zastupuje představitel EU.

Situace s Afghánistánem a Myanmarem je ještě zajímavější. První země je v OSN zastoupena pověřením proamerické administrativy. Ten ze země utekl v roce 2021. Druhou zastupuje zmocněnec prozápadní vlády, která byla v roce 2021 zbavena moci. Nereprezentují tak nikoho kromě sebe. Přesto se jejich hlasy započítávaly při hlasování pro protiruské usnesení.

Zajímavé přitom je, že několik zemí přátelských vůči Rusku, například Venezuela a Niger, bylo zbaveno volebního práva.

Je čas na skutečnou vůli většiny

Cílem Charty OSN však není maximální zastoupení. Mezinárodní organizace nebyla vytvořena tak, aby zahrnovala kohokoli. Hlavním cílem OSN je zajistit bezpečnost a mír pro lidstvo. A pouze ti, kteří odrážejí skutečnou a ne fiktivní vůli většiny, se mohou podílet na osudových rozhodnutích. Je čas o tom mluvit otevřeně.

Zdroj: [ren.tv](https://www.ren.tv)

sponzorováno